

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Directorivm Sacerdotale & Clericorum Specvlvm Insigni Pietatis Ac Devotionis Supellectili exuberans

Kinckius, Matthias

Coloniæ, 1662

Aliæ præparationes & meditationes ante & post sacrum,

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46628](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46628)

Misericordiam, eam sanè, de qua per Prophetam ipse Pater misericordiarum loquitur dicens : Isa. 16. *Misereamur impio, & non discet facere iustitiam.* Simus ergo huic beneficio grati, & nunquam illud sine sequenti laudum & amoris frequenti exercitio, ac gratiarum actione sumamus, ut fructus, tam accepti æterno Patri sacrificij & tam ditissimi Sacramenti, nos simul cum eo percepisse lætemur.

C A P U T I V.

ALIA PRÆPARATIO

& Meditationes, ante & post
Sacrum.

HÆc præparatio consistit præcipuè in puritate, & oratione, seu meditatione, qua animus ad tanta mysteria excitetur.

§. 1. De Puritate.

1. Necessitas hujus puritatis oritur ex ipsa Missæ excellentia, quæ Sacerdotibus

sem vehementer obstringit, ut *in statu gratia*, & absque lethali peccati conscientia eam celebret. Idque *duplici titulo*, scilicet, 1. quod sit sacrificium oblaturus. 2. Quod SS. Sacramentum ipsemet sumpturus, adeo ut si cum peccato mortali accedat, committat duo sacrilegia aut certe unum gravissimum: quoniam, omne quidem Sacramentum, extra peccati statum tractari debet, sed hoc potissimum; in quo præsens est Christus ipse, omnis puritatis fons. Quare juxta præceptum legis, *Exod. 19. Sacerdotes qui accedunt ad Dominum, sanctificentur, ne occidat eos.*

2. Præceptum, jure itaque Ecclesia (*in Conc. Trid. 13. c. 17. & can. 11.*) declaravit confessionem sacramentalem celebrationi præmittendam esse ab eo qui culpæ lethalis sibi conscius fuerit; ac necessitate urgente absque prævia confessione contritus celebrarit, ei, quem primum Confessarium habuerit, confessionem esse faciendam: idq; adeo necessarium est, ut si Sacerdos in ipso Sacro, vel ante consecrationem, vel communionem sibi alijsve præbendam in peccatum mortale (sola etiam cogi-

catio.

tatione) consentiret, contritionis actum tunc necessariò sub ipso sacro (ante consecrationem vel communionem) excitandum esse, finitoque sacrificio, confessionem, quàm primum potest, esse instituendam.

3. Ut dignè autem quis celebret, multò adhuc plura necessaria sunt, quæ ex iis, quæ alibi de communicatûris diximus, colligi poterunt, additis hic nonnullis, quæ sacerdotum sunt propria, quorum mundities debet esse, quasi Angelorum, aut talis, qualis Apostolorum fuit, quos Christus primos novæ legis Sacerdotes instituit, quibusque *pedes* (ante hujus sacramenti institutionem) ipsemet suis *manibus lavit*, significans Sacerdotem liberum esse debere à levioribus maculis, & à curis etiam terrenis. Si enim calix, patena, & similia aurea, aut argentea adhibentur: eaque ut à pulvere & sordibus munden- tur, curari solet: quantò major diligen- tia adhibenda est, uti Sacerdos habeat puras manus, os, linguam, & præcipuè cor, quibus hoc Sacramentum purissi- mum tractat, consecrat, atque intimè etiam suscipit ac sibi conjungit. Ac pro-

¶

inde

inde curare debet, secundum Apostoli consilium (1. Tim. 1. 20.) ut sit in magna domo Ecclesiæ, tanquam vas verè argenteum vel aureum, in honorem; non autem lignum aut fictile, in contumeliam.

4. Ad quod melius consequendum, multum confert, si Sacerdos, ante ipsam Missæ celebrationem offerat Deo secretum sacrificium in altari cordis sui, quod Propheta (Psalm. 50.) appellat Spiritum contribulatum, itemque cor contritum, & humiliatum. In quo tres præcipuè actus relucere debent, 1. Contritionis, revocando omnes culpas (ab ultima confessione, aut ab ultima Missa) commissas, cum Deus eum & ad hunc statum vocaverit & nunc etiam, ad hoc ipsum sacrificium offerendum admittere dignetur, 2. Confessionis, vel quotidie, vel saltem aliquoties in septimana, etiam de venialibus, quod valdè utile est) confitendo homini, aut minimum Deo, dicendo cum Propheta, Psal. 31. *Delictum meum cognitum tibi feci.* Ideoque ante sacrum, generalis confessio præmitti solet, percutiendo pectus (*mea culpa, &c.*) cum Publicano, ut justificeris.

5. Actus aliquis *Repententia*, vel à
Con;

Confessario in junctæ, vel à te voluntariè assumptæ, quæ aliquem sensum doloris afferat, ut sit hostia viva Deo placens. His actibus purgandi erunt pedes animæ nostræ, sive affectus omnes ad eum modum, quo Sacerdotes veteris legis (Exod. 3. 18.) Quando ingressuri erant tabernaculum, aut accessuri ad altare, jubebantur, lavare manus ac pedes, ac se in labro æneo ex speculis mulierum facto (Exod. 38. 8.) contemplari. Atque eam etiam ob causam Sacerdotes nostri ante sacrum atque in ipso sacro manus lavant.

6. Quamquam & his omnibus, quàm diligentissimè potest, peractis, adhuc humilitate magna opus sit, agnoscendo de se dictum illud S. Job. (15. 14.) *Quid est homo ut immaculatus sit, & justus appareat natus de muliere? Ecce in sanctos nemo immutabilis est, & cœli non sunt mundi in conspectu ejus quanto magis abominabilis est, & inutilis homo?* Et cum Propheta Esaia timendo, (Isa. 6. 5.) *Va mihi, quia vir pollutus labiis ego sum & in medio polluta labia habentis, ego habeto.* Fortè Deus, cui missus, immitteret tibi accensos aliquos contritionis actus, quibus munderis, ad

Q 2

cum

eum modum, quo idem Propheta mundatus est ab Angelo qui calculum altari Domini allatum labiis ejus admovit.

§. 2.

De oratione, seu meditatione.

Quod olim petebat Propheta David, Psalm. 140. *Dirigatur oratio mea, sicut incensum, in conspectu tuo: id ipsum Sacerdoti, ante sacrum postulandum est, sive per Psalmos & Orationes ab Ecclesia præscriptos, sive per Meditationes, seu orationem mentalem, quæ magis propriè comparatur incenso, quòd supra prunas positum comburitur: atque hoc est sacrificium in altari cordis offerendum, in quo, ut dicitur Levit. 6. Ignis semper ardere debet, quem Sacerdos nutriet subjiciens mane ligna sanctarum considerationum, ut hoc igne bene incenso imponatur incensam postulationum, pro ipso Sacerdote atque aliis, quæ ascendant in conspectum Dei. His enim meditationibus excitantur varii affectus, amoris, reverentiæ, timoris, humilitatis, fiducia, obedientiæ, &c. petendo per incensam collo-*

collo-

colloquia à Deo, ut dignè, ad sacrum peragendum, possit accedere. Et quidem meditationes septem positæ sunt. (Tom. i. Tract. 4. cap. 4. de perfect.) sed hoc loco, alias Sacerdotibus magis proprias adjicere operæ pretium visum est ut Sacerdotes accuratè perpendant, tum quid Deo offerant, tum etiam quid ipsi suscipiant, scilicet SS. Christi corpus & sanguinem, cum immensa ejus divinitate, virtutibus heroicis, meritis atque satisfactionibus, quas pro se ipso atque aliis etiam, Patri æterno repræsentet.

CAPUT V.

MEDITATIONES SEPTEM
pro singulis diebus hebdomadæ.

I. DOMINICA.

*Sic Deus dilexit mundum, ut filium
suum unigenitum daret.*

Joan. 31. 16.

1. Sicut olim Deus, ad mundum reparandum, ut unigenitum suum
Q 3 largi-